

Ա՛հ քեզ եմ կարօտ, եկուր Մայր, որ հոս,
Սոխակ քո ծոցիկդ հանգչի սիրահոս:
Եկուր որ անմահ ուանճած յայսմհետէ
Լինիմք քան ըզվարդ յիւրն անուշ հոտէ:

Մամբարձանին հիւսիսային երեսին վրան

Աստ նընջեն
զգոռն արդարոց
ազնուազարմ
Ըննիկ Պէյ
Գ. Երամեան.

Գեղեցիկն, հանճարեղն
Եւ ամենեցուն փարելին,
Որ ի ծաղկի անդ
Յուսափթիթ տոնցն
Յերկնաւորն վերափոխեցաւ
Ի դրախտ
յ18 յուլիսի 1857

Եւ

Վսեմփայլ Մայր նորա
Էպրու տիկին Գ. Երամեան
Աստուածասէրն, աղքատասէր և որդեսէր,
Որ յետ տխրագին կորստեան
Անզուգական որդեկին,
Եւ ոչ զմի օր ոչ հանգեաւ երբէք
Յանմիթթար արտասուացն,
Բայց յորժամ ոգեխառն փարեցաւ ընդ նմա
Անբաժանելի ի վերին երուսաղէմ:
Ի . . . 18 . . .
Ձայն զայս կանգնեալ դամբան և յուրան
Որդեկին և իւր յաւերժ յիշատակ՝
Մայր որդւով բերկրեալ: Սաղմոս

Ինչպէս որ վերը բռնեց, Տիկին Էպրու
Գ. Երամեան չկրցաւ փափաքին համա-
ձայն իւր այնչափ սիրած որդեկին քո-
վը թաղուիլ Խառզուղի գերեզմանատան
մէջ. Բարիկ մեռաւ և իւր գերեզմանն ալ
հոն կը գտնուի:

Հիմա հարց մը կը ներկայանայ մեզի:
Որո՞նք են սոյն ոտանաւորներուն հեղի-

նակները. մեր կարծիքով՝ զբարբարին հե-
ղինակը նշանաւոր ուսուցիչ Յակոբ Ու-
կանն է, որ ընդհանրապէս միենոյն չափով
տապաւնագիրներն յօրինած է:

Իսկ աշխարհաբար ոտանաւորներուն
գալով, ասոնց ալ հեղինակը կամ Տոք-
թոր Նահապետ Ռուսինեանն է և կամ Գրի-
գոր Օտեանը. մանաւանդ այս վերջինը որ
ինչպէս գիտենք, պահ մը նշանուած մնաց
Աբրահամ բաշային քրոջը օրինորդ Ջարու-
հիին, և հետեւաբար արդէն յարարեղծեան
մէջ կը գտնուէր Երամեան գերդաստանին
հետ:

Շատ ուրախ պիտի ըլլայինք եթէ այս
մասին ստոյգ տեղեկութիւն մը տրուէր
մեզի:

Գ. ՀՆԱՍԿԻ

Վ Ի Ռ Պ Ա Կ Ն Ե Ր

« Հայ գրականութիւնը Տապանաբարբու վրայ » յո-
դուածաշարին մէջ սպրդած:

Տարի 1928. Թիւ 7-8 էջ 211 սիւնակ ք. տող 13

սխալ ուղղիչ
Salomon Schweitzer Salomon Schweigger

էջ 215 սիւնակ ա տապանագիր Թիւ 2 տող 15

սխալ ուղղիչ
Խոջազարակես Խոջազարակես

Թիւ 11-12 էջ 342 սիւնակ ք. տապանագիր Թիւ
23 տող 1

սխալ ուղղիչ
Բենկայ զեւզական. Այրլ Բենկայ զեւզական. Այրլ

Տարի 1929 Թիւ 7-8, էջ 230 սիւնակ ք. տապանա-
գիր Թիւ 42 տող 1

սխալ ուղղիչ
Դու անհանդիստ՝ ափշեալ Զի՛ դու անհանդիստ՝ ափ-
խորհրդով՝ բերես ի խնդիր շեալ խորհրդով՝ բերես ի
խնդիր:

